

Článek WEF, který byl smazán, protože zřejmě příliš brzy odhalil skutečné plány globalistů

 necenzurovanapravda.cz/2024/01/clanek-wef-ktery-byl-smazan-protoze-zrejme-prilis-brzy-odhalil-skutecne-plany-globalistu

17 ledna, 2024

Známé motto Světového ekonomického fóra: „Nebudeš nic vlastnit a budeš šťastný“ je již natolik ohrané, že původní článek, kde nám WEF poněkud detailněji dalo nahlédnout do měst blízké budoucnosti, ve kterých se vše sdílí, raději stáhli ze stránek.

Zřejmě se již o plánech, které jsou postupně pod zástěrkou nutnosti „boje proti uhlíku“ realizovány, dozvědělo příliš mnoho lidí, kteří si navíc dokázali dát vše do souvislosti.

Plány samozřejmě velmi úzce souvisí s Agendou 2030, což je také důvod, proč jde o předpověď právě na tento rok. Co myslíte, jsou schopni to realizovat již tak brzy?

S oddanými loutkami ve vládách samozřejmě mohou alespoň část plánů zdárně realizovat.

Vítejte v roce 2030: Nic nevlastním, nemám žádné soukromí a život nikdy nebyl tak krásný jako dnes.

Agenda 2030: Zbývá ještě šest let....

Vítejte v roce 2030, vítejte v mém městě – nebo bych měla říct „v našem městě“? Nic nevlastním. Nevlastním auto. Nevlastním dům. Nevlastním žádné vybavení ani oblečení.

Možná vám to zní divně, ale nám v tomto městě to dává dokonalý smysl. Vše, co jste považovali za produkt, se stalo službou. Máme přístup k dopravě, bydlení, potravinám a všem věcem, které

potřebujeme pro náš každodenní život. Všechny tyto věci se postupně stávaly volně dostupnými, takže už nemělo smysl mnoho vlastnit.

Za prvé, komunikace byla digitalizována a pro všechny zdarma. Když se čistá energie uvolnila, všechno se stalo rychle. Ceny dopravy dramaticky klesly. Už nemělo smysl vlastnit auto, protože jsme mohli během několika minut přivolat na delší cesty vozidlo bez řidiče nebo létající auto.

Začali jsme se pohybovat mnohem organizovaněji a koordinovaněji, protože veřejná doprava se stala jednodušší, rychlejší a pohodlnější než auta. Dnes se mi nechce věřit, že jsme snášeli dopravní zácpy a dopravní zpoždění, nemluvě o znečištění ovzduší ze spalovacích motorů. Co jsme si mysleli?

Občas jezdím na kole za přáteli. Baví mě pohyb a ježdění na kole. To přináší duši na cestu. Je legrační, jak některé věci nikdy neztratí svou přitažlivost: turistika, cyklistika, vaření, malování a zahradničení. To dává smysl a připomíná nám to, že naše kultura se zrodila z blízkého vztahu k přírodě.

V našem městě neplatíme nájem, protože ostatní využívají náš prostor, když ho nepotřebujeme. Můj obývací pokoj se používá pro obchodní jednání, když jsem pryč.

Občas vařím i pro sebe, je to velmi snadné – potřebné kuchyňské náčiní mi doručí až ke dveřím během pár minut. Od té doby, co je doprava zdarma, jsme přestali všechny tyto věci skladovat v našem domě. Proč bychom měli mít ve skříni stroj na těstoviny a pekárnu? Můžeme si je objednat, když je potřebujeme.

To také pomohlo oběhovému hospodářství dosáhnout průlomu. Když se produkty stanou službami, nikoho už nezajímají věci s krátkou životností. Vše je navrženo s ohledem na odolnost, opravitelnost a

recyklovatelnost. Materiály obíhají v naší ekonomice rychleji a lze je poměrně snadno přeměnit na nové produkty.

Problémy životního prostředí se zdají být vzdálené, protože používáme pouze čistou energii a čisté výrobní metody. Vzduch je čistý, voda čistá a na chráněná přírodní území by se nikdo neodvážil sáhnout, jsou tak cenné pro naše blaho. Ve městech máme všude spoustu zelených ploch, rostlin a stromů. Dodnes nechápu, proč jsme v minulosti zaplnili všechna volná místa ve městě betonem.

Nakupování? Už ani nevím, co to je. Pro většinu z nás se to proměnilo ve výběr věcí, které chceme používat. Někdy mě to baví vybírat, někdy to nechám udělat algoritmus. Teď zná můj vkus lépe než já.

Když AI a roboti převzali tolik naší práce, najednou jsme měli čas se dobře najíst, dobře spát a trávit čas s ostatními lidmi. Koncept dopravní špičky už nedává smysl, protože práci, kterou děláme, můžeme dělat kdykoli. Nevím, jestli bych to ještě nazvala prací. Je to spíš čas na přemýšlení, kreativní čas, vývojový čas.

Chvillemi šlo jen o zábavu a lidé se nechtěli zabývat složitými tématy. Až na poslední chvíli jsme přišli na to, jak všechny nové technologie využít k lepším účelům, než je jen ubíjení času.

Největší starost mám o lidi, kteří nežijí v našem městě. Ty, které jsme cestou ztratili. Jsou to ti, kteří se rozhodli, že vší této technologie začíná být příliš mnoho. Ti, kteří se cítili nadbyteční a zbyteční, když roboti a umělá inteligence převzali velkou část naší práce.

Ti, kteří se zlobili na politický systém a bouřili se proti němu. Mimo město vedou jiný život. Někteří založili malé soběstačné komunity. Jiní jsou prostě v prázdných a opuštěných domech malých vesnic z 19. století.

Někdy mě štve, že nemám soukromí. Bez registrace nemůžu nikam jít. Víím, že vše, co dělám, na co myslím a o čem sním, je zaznamenáno na neznámé místo. Jen doufám, že to nikdo nepoužije proti mně.

Celkově vzato je to dobrý život. Mnohem lepší než cesta, na které jsme byli, když se ukázalo, že nemůžeme pokračovat se stejným modelem růstu. Měli jsme všechny tyto hrozné věci: nemoci životního stylu, změny klimatu, uprchlickou krizi, ničení životního prostředí, přeplněná města, znečištění vody, znečištění ovzduší, sociální nepokoje a nezaměstnanost.

Ztratili jsme více než dost lidí, než jsme si uvědomili, že můžeme dělat věci jinak.

Tento blog byl napsán před výročním zasedáním globálních rad pro budoucnost Světového ekonomického fóra .

Ida Auken je mladá globální vůdkyně a členka Globální rady budoucnosti Světového ekonomického fóra pro města a urbanizaci.

Ví tedy lépe než kdo jiný, jak budou fungovat budoucí 15minutová chytrá města, ve kterých neexistuje soukromí...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 26 Průměrně: 4.8]